

184

D E K R E T

z dnia 18 września 1954 r.

o likwidacji nie podjętych depozytów i nie odebranych rzeczy.

Art. 1. 1. Depozyty w sądach, prokuraturach, organach administracji państwowej, w instytucjach państwowych i społecznych oraz w bankach, przedsiębiorstwach państwowych i jednostkach spółdzielczych — zwanych dalej „instytucjami” — przechodzą na własność Państwa w razie niepodjęcia ich przez osoby uprawnione do od-

bioru mimo wezwania i upływu terminów wskazanych w dekrete.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy wydanie depozytu nie może nastąpić z przyczyn przewidzianych w przepisach prawa dewizowego, a uprawniony zgłosił żądanie zwrotu w przepisany terminie.

Art. 2. Depozytami w rozumieniu dekretu są sumy pieniężne, papiery wartościowe i rzeczy złożone do depozytu, na zachowanie albo jako kaucje lub wadia, dowody rzeczowe i przedmioty zatrzymane; co do których zapadło prawomocne orzeczenie o wydaniu ich uprawnionemu, oraz rzeczy znalezione lub inne cudze rzeczy pozostające we władaniu instytucji.

Art. 3. 1. Instytucje, w których znajdują się nie podjęte depozyty, obowiązane są wezwać osoby uprawnione do ich odbioru oraz wskazać tym osobom skutki niepodjęcia.

2. Jeżeli wydanie depozytu uzależnione jest od wyniku sprawy, spełnienia warunku lub nastąpienia terminu, wezwanie powinno nastąpić niezwłocznie po prawomocnym rozstrzygnięciu sprawy albo po spełnieniu się warunku lub upływie terminu.

Art. 4. 1. Termin dla podjęcia rzeczy znalezionych wynosi 1 rok, a dla podjęcia innych depozytów 2 lata od dnia doręczenia wezwania osobie uprawnionej do odbioru, w przypadku zaś niemożności doręczenia — od dnia zwrotu wezwania bądź stwierdzenia niemożności doręczenia.

2. Jednak termin dla podjęcia przedmiotów oddanych na podstawie umowy o dzieło instytucji, zajmującej się zawodowo świadczeniem usług, wynosi 6 miesięcy od dnia doręczenia osobie uprawnionej wezwania do odbioru. W przypadku niemożności doręczenia wezwania termin ten wynosi 2 lata od dnia zwrotu wezwania bądź stwierdzenia niemożności doręczenia.

Art. 5. Przejście własności depozytu na rzecz Państwa nie uchyla skutków prawnych wynikających ze złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu lub na zachowanie.

Art. 6. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia organy właściwe do orzekania o przejściu depozytów na własność Państwa oraz zasady likwidacji i tryb postępowania tych organów z depozytami, jak również z sumami uzyskanymi z ich sprzedaży.

Art. 7. 1. Do nie podjętych depozytów, które w dniu wejścia w życie dekretu znajdują się we władaniu instytucji, stosuje się przepisy dekretu, z zaliczeniem na poczet terminów przewidzianych w art. 4 czasu, przez jaki w instytucji pozostawały.

2. Bieg terminów nie może jednak zakończyć się przed upływem 6 miesięcy od dnia doręczenia uprawnionemu wezwania do odbioru bądź stwierdzenia niemożności doręczenia.

Art. 8. Dekretu nie stosuje się do:

- 1) dokumentów złożonych na przechowanie w państwowych biurach notarialnych,
- 2) przedmiotów złożonych do depozytu w muzeach i bibliotekach państwowych,
- 3) wkładów bankowych (oszczędnościowych) oraz depozytów w czasie trwania umów, na podstawie których zostały złożone,
- 4) przedmiotów, co do których przepisy szczególne normują postępowanie w razie ich niepodjęcia.

Art. 9. W dekrecie z dnia 11 października 1946 r. — Prawo rzeczowe wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 64 § 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 64. § 1. Kto znalazł rzecz zgubioną, obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić osobę uprawnioną do odbioru rzeczy. Jeżeli znalazca nie wie, kto jest uprawniony, albo nie zna miejsca zamieszkania osoby uprawnionej, obowiązany jest niezwłocznie oddać rzecz właściwemu organowi, który zarządzi odpowiednio poszukiwanie tej osoby.”;

- 2) art. 65 skreśla się;

- 3) art. 66 otrzymuje brzmienie:

„Art. 66. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia organy właściwe do przechowywania rzeczy i poszukiwania osób uprawnionych do odbioru, zasady przechowywania rzeczy oraz sposób poszukiwania osób uprawnionych do odbioru.”;

- 4) art. 67 otrzymuje brzmienie:

„Art. 67. Znalazca, który uczynił zadość swoim obowiązkom, może żądać znaleźnego w wysokości jednej dziesiątej wartości rzeczy, jeżeli zgłosił roszczenie swe z tytułu znaleźnego najpóźniej w chwili oddania znalezionej rzeczy.”;

- 5) art. 68 i art. 70 skreśla się.

Art. 10. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki